

ת"פ (קריות) 50555-07-24 - מדינת ישראל נ' יבגני סטריצין

ת"פ (קריות) 50555-07-24 - מדינת ישראל נ' יבגני סטריצין/שלום קריות

ת"פ (קריות) 50555-07-24

מדינת ישראל

נגד

יבגני סטריצין

בית משפט השלום בקריות

[01.10.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם-בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1)+ סעיף 379 לחוק העונשין, ואיומים (שתי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת נשואים מזה 15 שנים ולהם שלושה ילדים. ביום 16.7.24 בסמוך לשעה 02:25 התגלע ויכוח בין השניים לאחר שהנאשם שמה משקאות אלכוהוליים. הנאשם ניגש למטבח, גרר כיסא פלסטיק ובתגובה ביקשה המתלוננת שיחדל מכך על מנת שלא יעיר את הילדים. בתגובה גידף אותה הנאשם וזרק לכיוונה בקבוק וויסקי שפגע בדלת הזכוכית של המרפסת שנשברה. בהמשך, איים על המתלוננת באומרו "תשתקי עכשיו אם את לא שותקת אני לא יודע מה אני עושה לך", דחף אותה בבית החזה והדף אותה לכיוון הדלת. כן המשיך ואיים עליה באומרו "אני אזרוק אותך מהחלון", גידף אותה והטיח בקבוק על מעקה המרפסת וכתוצאה מכך נשברו שני לוחות זכוכית בשווי 6,500 ₪. הנאשם המשיך וצעק לעבר המתלוננת "עכשיו אראה לך מזה רעש", נכנס למטבח, הפך את שולחן הבית והצלחות שהיו עליו נשברו. כן הפיל את המקרר וארון המטבח בו היו תנור, מיקרוגל וסירים. כתוצאה ממעשיו נשבר התנור ונזק נגרם למיקרוגל. אז, אחד הילדים, קטין יליד 2009, שמע את קולות הניפוץ, ניגש אל המטבח, עמד כחוצץ בין הנאשם והמתלוננת וניסה לפייס את אביו שבתגובה זרק מגירה מארון המטבח ושבר אותה. כן נטל סולם מתכת על מנת לזרוק אותו אך חדל ממעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אמו של הנאשם העידה לעונש מטעם ההגנה. האם תארה שטרם מעצרו עבד הנאשם לפרנסת המשפחה, דאג וטיפל בילדיו וכי במהלך המעצר ערך חשבון נפש ולא ישוב על מעשיו. האם סיפרה כי כיום בני הזוג נפרדו והיא מסייעת למתלוננת ככל שביכולתה. כן תארה שבנה סובל מהתמכרות לאלכוהול וביקשה לסייע לו ולהקל בעונשו.

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. בטיעוני המאשימה הודגשו חומרת המעשים לרבות העובדה שחלקם בוצעו לעיני הבן הקטין ותחת השפעת אלכוהול. כן נטען כי הנזק שנגרם ממשי והרס רב נגרם בבית. הוצגה פסיקה ונטען כי מתחם הענישה נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה שוחחה עם המתלוננת אשר מסרה שאינה שואפת להמשך חיי הזוגיות, אך היא מעוניינת שהנאשם יקבל טיפול וסבורה שמקומו אינו במאסר. ביחס לעונש עתרה המאשימה ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות אלימות ברף חומרה נמוך וכי מדובר בהתפרצות ספונטנית בשל דברים שאמרה המתלוננת שהכעיסו את הנאשם. נטען כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים והוצגה פסיקה. הסנגור הדגיש כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שהודה במעשיו ולאורך השנים תפקד באופן חיובי בכל מישורי חייו, עבד לפרנסת המשפחה והוא משלם תשלומים וחובות. הסנגור הדגיש את תקופת המעצר עד כה ועתר להסתפק בכך.
5. הנאשם בדברו האחרון סיפר על הליכי טיפול קודמים שעבר ושלא צלחנו בשל העדפתו את פרנסת המשפחה והבית. כן ציין שכיום הוא משלים עם הפרידה מהמתלוננת וברצונו לשקם את חייו, לטפל בבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל ולשוב לפרנס את ילדיו.
דין והכרעה
קביעת מתחם הענישה
6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בשלמות התא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". כן נפגעה זכות הקניין של בני הבית, שכן מדובר בצידוד המשרת את כולם. עיון בתמונות שהגישה המאשימה לא מותיר מקום לספק בדבר ההרס הרב שגרם הנאשם בבית המשפחה.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי הרקע למעשים לא פורט בכתב האישום המתוקן, זולת טענה לזיכרון בשל יחסי בני הזוג, אך הסנגור טען כי המעשים נבעו בשל קנטור מצד המתלוננת. עובדה זו לא קיבלה ביטוי בכתב האישום המתוקן ולכן לא ניתן להביאה בחשבון כעובדה שהוכחה לצורך קביעת מתחם העונש (סעיף 40' לחוק העונשין; ע"פ 5057/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.12.2022), פסקה 25). עם זאת, מקובל עלי שמדובר בהתפרצות ספונטנית ולא באירוע שתוכנן מראש, הגם שאין בכך להפחית מחומרתו. הנאשם התפרץ באופן בוטה וכוחני כלפי רעייתו בשעת לילה מאוחרת בזמן שילדיהם הקטינים ישנים. במעשיו גרם הרס רב בבית המשפחה כפי שבא לידי ביטוי בתמונות (תוך שהבאתי בחשבון שהרכוש שייך גם לו כמובן). כמו כן דחף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה. מדובר בהתנהגות כוחנית ואלימה שמהותה הטלת מורא. עם זאת, האיומים היו במדרג חומרה נמוך וכך גם האלימות כלפי גופה של המתלוננת ולא נגרם כל נזק גופני. כן אביא בחשבון שהנאשם היה שתוי בעת המעשים, אך הדברים אינם בהכרח נסיבה לקולה ואין לראות בנאשם כמי שלא שלט בעצמו בשל כך שהיה שתוי באופן מקרי ושאינו מאפיין אותו. מדובר במי שסובל מבעיית התמכרות לא מטופלת, כך שמדובר במובנים מסוימים בנסיבה לחומרה. נקודה נוספת היא שבשלב מסוים התעורר אחד הילדים, קטין כבן 15, שהיה עד לחלק מהאירוע ויש לראות בכך נסיבה לחומרה (ראו בהשוואה ובשינויים המובנים: ע"פ 1779/22 אביעד משה נ' מדינת ישראל (18.6.2023), פסקאות 44-52)).

8. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה על פניו משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית, או צופה פני עתיד במקרים המתאימים, ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. עם זאת ראוי להדגיש שבית המשפט העליון "שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה, ובפרט עבירות אלימות המופנות כלפי בת זוג, שמא תחילתה של אלימות זו סופה בתוצאה טראגית של ממש" (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2021); כן ראו: ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.2012); רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020)).

9. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם פיזר את בגדי המתלוננת ושבר בושם השייך לה, היכה בראשה ובכל חלקי גופה והטיח אותה לעבר הרצפה. בהמשך הכה אותה באמצעות מגב בידיה וברגליה והלם בראשה באגרופים. ערעורו וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 8511-22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היכה בראשה של המתלוננת וכן בכל חלקי גופה, הטיח אותה לעבר הרצפה והיכה בה באגרופים. כן הכה אותה באמצעות מגב; רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים. בית משפט השלום הורה על ביטול הרשעתו, בין היתר לאור הודאתו והעובדה שמדובר היה באירוע חד פעמי. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיעו וגזר עליו מאסר על תנאי בנוסף להתחייבות וצו מבחן. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ונקבע כי "חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר. תופעת האלימות במשפחה, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מרתיעה, על מנת להביא למיגורה"; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוג ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; ת"פ 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש ונידון למאסרים מותנים. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה והצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם- בת זוג ואיומים בכך שהיכה בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה. על הנאשם הוטלו צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד שנת מאסר. קביעת עונשו של הנאשם
11. אקדים ואומר שיש להצר על כך שהליך זה מסתיים מבלי שהנאשם עבר הליך טיפולי. אכן, הנאשם ביקש להשתלב בהליך גמילה במסגרת המעצר אך הדבר לא התאפשר בסופו של יום. עם זאת, אביא לזכותו את רצונו המוצהר בשינוי. ואולם, אין להתעלם מכך שגזר הדין ניתן מבלי שחל שינוי כלשהו בתמונת מסוכנותו הנובעת מתמכרותו לאלכוהול. על רקע היעדר שינוי בתמונת המסוכנות והיעדר סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים התחשבות עונשית, אין מנוס מהטלת עונש מאסר בגדרי מתחם הענישה.
12. הנאשם שלפני כבן 38, עברו נקי והוא נותן את הדין לראשונה. הרושם הוא כי עובר למעצרו הוא תפקד באופן חיובי ופרנס את בני משפחתו חרף התמכרותו. עובדה זו תיזקף לזכותו. כן אביא בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה שביטאה חרטה וקבלת אחריות והביאה לחיסכון בזמן ובצורך בעדות המתלוננת. עוד יינתן משקל גם לעמדתה של המתלוננת, כפי שהובאה על ידי ב"כ המאשימה, אם כי באופן מוגבל יחסית (ראו: ע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). בנוסף אציין שהתרשמתי מדברי הנאשם שהוא בעל רצון אמיתי בשינוי וכן מההרתעה שחוה עקב ההליך הפלילי ותקופת המעצר. לכן, טוב יעשה הנאשם אם ישכיל להיגמל מתלותו באלכוהול, לטובת בריאותו שלו ולטובת בני משפחתו.
13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 16.7.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי בת זוג. ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא מתוכם חודשיים בלבד.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.